

NACIONAL

P6-9

Revisaran els protocols de la petroquímica

L'ENDEMÀ • Compromís del govern arran de les crítiques perquè no van sonar les sirenes després de l'explosió de dimarts

BALANÇ • Mor un dels operaris hospitalitzats i troben el cos del treballador desaparegut, mentre els bombers extingeixen el foc

Uns monitors d'aigua dels bombers refreden un tanc d'òxid de propilè ahir a les instal·lacions d'Iqoxe ■ @BOMBERS

El govern investiga l'empresa

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JAERAHORA

www.citylift.net

CITY

Nacional

P10

El sobiranisme no es posa d'acord per al diàleg amb l'Estat

Partits i entitats no van poder pactar ahir ni els negociadors ni les garanties

Nacional

P17

Barcelona canviarà per afrontar el canvi climàtic

Trànsit, residus, mobilitat i alimentació, els principals reptes de transformació

Europa-Món

P23

Dur atac del poder judicial contra Iglesias

El CGPJ critica que el vicepresident parlés dels revessos judicials a Europa

Europa-Món

P22

Putin força la dimissió del govern per reforçar-se

Farà canvis a la Constitució

EL MILLOR REGAL D'ANIVERSARI PER A FER ENTRE TOTS!

Una subscripció a la revista **el tataro** per 4 mesos!

www.cavallfort.cat

Trobareu la capsa regal a les llibreries.

4-8 ANYS

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Emili Gispert

Brams, paraules, fets

Els brams pel nomenament de l'exministra de Justícia Dolores Delgado com a fiscal general de l'Estat s'han fet

sentir des del minut u. I en tindrem per temps. Per tota la legislatura. Ja abans de la primera reunió del Consell de Ministres, la dreta tenia munició per fer el que grollerament havia advertit en els debats d'investidura del nou president del govern espanyol: mantenir la política als tribunals. La querella els ha donat més rendiment que la paraula i no hi renunciaran pas. Al contrari. A les sales de les altes instàncies judicials espanyoles juguen a casa. A les d'Europa, ja són figues d'un altre paner. És ben cert que haurien aprofitat qualsevol excusa, però Pedro Sánchez els ha servit una assistència de gol que ni Manolo Clares hauria fallat. Fa només dos mesos, en el clímax de la campanya electoral, el candidat Sánchez pronunciava la frase que ara el persegueix. "De qui depèn la fiscalia? Doncs això!", deia, per explicar com compliria

"Ha arribat el moment que les paraules deixin pas als fets." "Doncs això!", hi podria haver afegit. Estem expectants

la promesa de portar Puigdemont a Espanya per jutjar-lo. Ara la ultradreta i la dreta extrema li retreuen l'ocurrència i li atribueixen exactament el sentit contrari amb què va ser dita. De fet, mal que ens pesi, no es pot acusar la dreta d'haver canviat d'opinió. La sabem i és conegut on ens porta. El que ha canviat d'opinió, o d'estratègia, o d'ambdues coses, ja es veurà, és Sánchez. La fiscalia que havia de portar Puigdemont al banc dels acusats ara ha de ser l'eina que ajudi a ressituar la crisi catalana en la via política. L'inombrable Quim Torra, a qui no s'agafava el telèfon i de qui, a més, es feia befa, és ara l'interlocutor natural del govern espanyol com a president de la Generalitat, malgrat les resolucions de la JEC, el Suprem i els esgarips de Casado, Abascal i Arrimadas. Bones paraules i algun gest, però, tal com va dir el mateix Sánchez en la seva compareixença després del primer Consell de Ministres "ha arribat el moment que les paraules deixin pas als fets". "Doncs això!", hi podria haver afegit. Estem expectants.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Un polígon que és una bomba

A propòsit de l'explosió a l'empresa Iqoxe, al complex petroquímic sud de Tarragona, la periodista Margarida Saenz Diaz va comentar en la tertúlia del programa *Més 324*, conduït per Xavier Grasset, que és una dona de lletres i que, per tant, no s'atreveia a valorar una qüestió relativa a la ciència, com ho és la química, però que, amb la cautela deguda, plantejava si no és perillosa la concentració de tantes empreses en una zona que, a més, forma part d'un territori amb molta densitat urbana i turística. Jo també sóc de lletres, però m'atreveixo a dir que, més que una qüestió de ciència, ho és d'indústria, a la qual, en tot cas, la ciència s'hi posa al servei a través de la tecnologia.

En molts països africans, el petroli s'ha convertit en "l'or negre de la mort", títol d'un esplèndid llibre del periodista Xavier Montanyà sobre Nigèria que dona compte del fet que la indústria petrolera només ha enriquit una minoria del país mentre que la majoria de la població encara s'ha empobrit i ha emmalaltit més a conseqüència de l'abandonament d'altres

“Pendants de saber les causes concretes d'aquesta explosió, seria possible començar a pensar com evitar-ne d'altres?”

activitats econòmiques i la devastació ecològica derivada dels residus de l'extracció. La relació de Tarragona amb el petroli no és, evidentment, la mateixa, però pensem-hi, perquè també pateix la desgràcia d'haver-ne trobat a les seves aigües. L'extracció mai no ha estat gaire elevada i, dels tres submarins en actiu, actualment només se'n

treu el 0,2% del consum a l'Estat espanyol, però, arran de l'existència de petroli, s'hi ha arribat a construir el més gran polígon petroquímic del sud d'Europa amb 12.000 hectàrees d'instal·lacions, que, divisats des de l'A-7, semblen un decorat de ciència-ficció amb les xemeneies que escupen foc i fum. Pot argumentar-se, és clar, que aquest complex dona feina directa a 10.000 persones. Tanmateix, a quin preu? No només hi ha tots els efectes contaminants que mai no s'acaben de saber mentre que, amb els vessaments de petroli, aquesta zona s'ha convertit en la claveguera de Catalunya. Aquest polígon és una bomba que, com demostra l'explosió recent a l'empresa Iqoxe, sempre pot esclatar. No era la primera vegada, però aquesta ha estat més desastrosa i tràgica. És el risc que s'ha d'acceptar pel desenvolupament econòmic i per mantenir un cert consum d'energia? S'ha de donar per fet i sense remei fins que tot plegat exploti? Pendants de saber les causes concretes d'aquesta explosió, seria possible començar a pensar com evitar-ne d'altres?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/6sdmd5>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Les garanties del TC

És el que té ser nebot, tiet, cosí o, simplement, amic, conegut o saludat d'algun dels feixistes condemnats per l'assalt al centre Blanquerna de la Generalitat a Madrid l'any 2013 i trobar-te'l al sopar de Nadal, al bateig d'aquell familiar o a la comunió d'aquell altre. Que quan arriba l'hora de tractar qualsevol afer judicial respecte als seus delictes, que no són pas qualsevol cosa –només cal veure un cop i un altre el vídeo de l'agressió feixista d'aquella Diada–, doncs això, que encara que estiguin condemnats a sis anys de presó, permets que segueixin en llibertat, primer perquè tenen nens petits, com si no hi hagués presos que no tinguessin mainada, en Jordi Cuixart, per exemple, i més tard fins que la sentència sigui ferma del tot, com si no ho fos la resolució del Suprem que els condemnava a sis anys de presó. Que li ho diguin a l'Oriol Junqueras, a la consellera Dolors Bas-

“Ja voldrien els independentistes les garanties que el TC i la justícia han donat fins ara als assaltants de Blanquerna

sa, a en Jordi Sánchez o a alguns dels CDR que s'han passat tres mesos a la presó acusats d'un terrorisme inexistent del tot i sense sentència ferma.

Doncs això més o menys és el que han anat fent la justícia espanyola i el Tribunal Constitucional amb la colla de dròpols que van interrompre l'acte

de celebració de l'Onze de Setembre a Madrid de ja fa sis anys. Entre uns i altres han impedit l'ingrés a presó dels condemnats al·legant coses tan increïbles com que l'execució de la mesura derivaria en “perjudicis irreparables” perquè el condemnat té un fill de dos anys, feina estable i no té antecedents penals. És a dir, gairebé com la majoria dels condemnats per l'1-O.

Aquesta setmana el TC ha resolt finalment els recursos a la sentència del Suprem –s'havia compromès a fer-ho amb celeritat, però ha trigat dos anys!– i ha trobat que es van vulnerar els seus drets quan se'ls va augmentar la pena “per l'agreujant del delictes de discriminació ideològica” sense haver-los donat dret a defensar-se. Cert, es van conculcar els seus drets, però ja ens agradaria a tots plegats que la justícia espanyola actués amb aquesta diligència amb tothom i no només amb els de sempre.

De reüll

Anna Balcells

Hi ha partit encara

Des de l'1-O, i malgrat alguna tèbia condemna de la repressió policial, les institucions europees han maldat per reduir el conflicte català a un afer intern espanyol. La por que la interferència en la crisi d'un soci pogués acabar obrint esquerdes al bloc va portar a una defensa tancada d'Espanya i del seu ordre intern. És la reacció que calia esperar d'un club d'estats com és la UE, que basa la solidaritat del seus membres en el reconeixement mutu dels estàndards democràtics i de respecte de l'estat de dret.

Amb la demanda del suplicatori, s'anuncia una dura batalla a Estrasburg

Aquesta lògica es va alterar el mes passat quan el Tribunal de Justícia de la UE (TJUE) va corregir les autoritats espanyoles en reconèixer a Puigdemont, Comín i Junqueras la condició d'eurodiputats de ple dret. El conflicte català s'europeïtzava, tot i que el Parlament d'Estrasburg feia seva la interpretació del

Suprem espanyol del dictamen del TJUE i acceptava l'argument de la inhabilitació per mantenir tancades les portes de la cambra al president d'ERC.

Ara, amb la demanda del suplicatori per llevar la immunitat a Puigdemont i Comín, es reactiva l'ofensiva, dins de les institucions comunitàries, per tornar l'afer dins del perímetre espanyol. Les intervencions que hem pogut veure aquesta setmana són només un avançament de la dura batalla que s'anuncia per als pròxims mesos. Amb tot, hi ha partit encara i, agradi o no, s'està jugant en el terreny europeu.

Les cares de la notícia

EURODIPUTADA DEL PP

Dolors Montserrat

La mala política

L'eurodiputada popular va exportar l'estil destraler del Congrés al Parlament Europeu i va semblar fora de lloc, qualificant Carles Puigdemont, eurodiputat i resident a Bèlgica, de fugitiu de la justícia i d'haver robat i sentenciant-lo sense judici. Flac favor a la imatge d'Espanya i la seva política.

DIRECTOR DE L'EMPRESA PETROQUÍMICA IQOXE

José Luis Morlanes

Nu·la autocrítica

A pesar de la seguretat exigida a les indústries petroquímiques, dimarts va explotar un reactor, es va incendiar una cisterna amb òxid de propilè i es va trigar molt a informar Protecció Civil i per tant la població afectada. Massa errors –per a tan poca autocrítica– que hauran de tenir conseqüències.

PERIODISTA

Toni Vall

Memòria barcelonina

El periodista i crític cinematogràfic ha rescatat la memòria d'una cèlebre discoteca barcelonina amb el llibre *Bocaccio: on passava tot* (Columna), presentat ahir simultàniament a la inauguració al Palau Robert de l'exposició *Bocaccio, el temple de la Gauche Divine*, de la qual és el comissari.

EDITORIAL

L'accident de Tarragona

La forta explosió en una de les plantes del complex petroquímic de Tarragona s'ha saldat de moment amb un balanç de tres morts, set ferits de diversa consideració i una forta sensació d'indefensió dels centenars de milers de ciutadans que viuen a la zona d'influència d'aquesta indústria. La investigació de Bombers i l'auditoria interna de l'empresa afectada (Iqoxe) seran les que determinaran en els propers dies les causes i, si s'escau, la responsabilitat última d'aquest infortunat accident, però tant la tràgica explosió com la seqüència dels fets que van seguir l'incident obliguen a replantejar-se la suficiència de les mesures de seguretat que adopten aquest tipus d'indústries i revela també que el protocol d'informació de seguretat establert per a aquestes situacions no ha funcionat, ja que es va generar en la població afectada confusió sobre com actuar i també indignació per la sensació de desprotecció.

Les persones que viuen a prop de la petroquímica, com les que ho fan a prop de les centrals nuclears, a la vora d'un aeroport o sobre una gasolinera, saben que no existeix el risc zero, però necessiten saber que el risc és mínim i que està controlat perquè hi ha mesures de seguretat i prevenció exhaustives i que els protocols establerts i convenientment assajats se segueixen escrupolosament. La responsabilitat del govern, la conselleria d'Interior i Protecció Civil, és justament assegurar-se que això sigui així. Per això és necessari en aquest cas saber per què es va trigar tant a avaluar els riscos per a la població i a transmetre la informació i les instruccions a la població, per poder-ho corregir. De la mateixa manera que cal aprofitar les noves tecnologies perquè aquesta comunicació vital sigui més ràpida i eficaç.

Tal dia com avui fa...

1 any

Desfeta de May
El Parlament britànic suspèn per 432 vots en contra i 202 a favor la proposta que la primera ministra va pactar amb la UE.

10 anys

50.000 morts
La sensació d'impotència i la desesperació s'estenen entre els supervivents del terratrèmol d'Haití, que ha provocat 50.000 morts.

20 anys

Un error de CiU
El portaveu del govern espanyol, Josep Piqué, no creu que CiU pacti amb la segona força política perquè "cometria un error gravíssim".

Full de ruta

David Brugué

Jutges sense cintura

Hi ha gent a qui això de tenir un vicepresident del govern espanyol comunista l'esgarrifa. Veure un paio amb una cua

manant topa de ple amb els valors conservadors de gran part de la societat ibèrica i més si diu veritats. Pablo Iglesias va concedir una entrevista abans d'ahir a Antena 3, i va tenir una gran gosadia: dir el que molts pensem. Que els tribunals espanyols fan llàstima i que la imatge que donen a l'exterior acosta més el país de la pell de toro a l'Àfrica que a un país europeu. Tampoc és que digués res tan gran. La frase que va pronunciar va ser: "Que hi hagi tribunals europeus que formen part de l'ordenament jurídic espanyol que treguin la raó a allò que diuen tribunals espanyols em sembla que deixa en mal lloc la nostra justícia."

Però és clar. Els senyors jutges, acostumats que la dreta els faci de claca quan d'atacar Catalunya es tracta, no porten bé les crítiques, per fonamentades que siguin. El Consell Gene-

ral del Poder Judicial (CGPJ) va reaccionar amb un comunicat molt dur. Critiquen obertament Iglesias i barregen les coses per argumentar que ni Estrasburg ni Luxemburg han donat cap patacada a la justícia espanyola. Si una sentència europea dient que es van vulnerar els drets polítics d'Oriol Junqueras i que hauria d'estar en una situació radicalment diferent no és una patacada pels senyors jutges, que m'ho expliquin. Si tots els intents per extradir Carles Puigdemont, Toni Comin o Clara Ponsatí han fracassat als tribunals d'altres països, no és una patacada? Aquests són només un parell de casos, però amb el pas del temps en vindran molts altres, i la justícia polititzada espanyola continuarà fent el ridícul i complicant sense cap raó la vida a persones. En lloc de carregar contra Pablo Iglesias, potser el que haurien de fer és una mica d'autocrítica, veure en què es falla i intentar solucionar les coses. Creure's que tothom et va en contra sol ser símptoma de tenir poca cintura.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Privilegis a TV3?

Tenim un sistema audiovisual prou madur per poder diferenciar el rol que puguin fer periodistes i opinadors. Una columna com aquesta tothom la considera "opinió" i l'autor fa un article que el lector no confondria amb la línia editorial del mitjà que la publica ni tampoc amb els articles d'informació. Aquests poden ser escrits amb més o menys biaix i la mateixa selecció dels temes pot indicar un biaix ideològic del mitjà, però el tipus de tractament i l'enfocament és molt diferent de la columna d'opinió.

EL MATEIX SUCCEEIX a la televisió, on el format "entrevista" tothom el sap diferenciar de l'apartat informatiu, igual que el format de tertúlia, on el televident pot considerar que l'opinió que expressa cada tertulià és precisament "opinió", no necessàriament informació periodística basada en el criteri de contrastar les diverses fonts. El problema sorgeix quan en un mitjà, i especialment un mitjà públic, es confonen els formats. Fins fa molt poc una periodista, na Pilar Rahola, tenia

gairebé cada dia en *prime time* una tribuna a la televisió pública catalana per dir la seva opinió sobre qualsevol tema que ella volgués sense contrastar-la, ni sense que en l'expressió d'aquesta opinió hi hagués la possibilitat de rèplica ni de cap altre periodista, ni el contrast amb l'opinió de cap altre tertulià. En un format que s'assembla més a l'editorial del mitjà que a qualsevol format d'opinió periodística, aquesta política, opinadora i periodista ens alligona des de la televisió pública, gairebé cada dia.

POTSER ARA HO FA amb menys freqüència, però el tipus de format continua i la periodista continua fent opinió sense que cap altre professional del periodisme, cap altre tertulià o cap altre opinador li pugui fer cap rèplica. El problema no són les opinions d'aquesta periodista, ni si coincideixo amb ella o no, ja que a vegades sí i a vegades no. El problema és el format. En els mateixos programes on ella col·labora hi ha altres periodistes i opinadors que intervenen dins d'un format de

tertúlia on hi ha aquest contrast d'opinions.

L'ESPAI DE LA TELEVISIÓ pública catalana és una tribuna privilegiada, un espai que paguem entre tots i que té un sentit de servei públic. Jo no vull una televisió neutral, asèptica i que no s'impliqui en els reptes de país. Això comporta que tinguin professionals compromesos, un model de televisió que defensi el català i que doni comptes al Parlament, que tingui veus plurals i que hi hagi fins i tot opinions que ens facin anar més enllà del pensament convencional. Però és evident que hi ha un sentit utilitari, més enllà fins i tot de partidismes: que Rahola sigui l'única periodista que pot fer opinió sense contrastar, i sense ser replicada en una tertúlia per altres opinadors, és un privilegi difícil de justificar. Independentment de les tendències ideològiques de Pilar Rahola, amb qui a vegades puc coincidir i d'altres no. I la televisió pública no hi és per mantenir els privilegis de ningú.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Parcs en perill d'extinció a Penitents

■ Els veïns dels barris de Penitents i Vallcarca estem assistint, estupefactes, a una gran contradicció de l'Ajuntament. Mentre advoquen per una ciutat verda i sostenible, planejen destruir dos (sí, dos!) parcs de la nostra zona. D'una banda, el situat entre la ronda de Dalt i l'Arrabassada, per construir-hi 34 pisos de protecció social. De l'altra, el parc Dr. Comas i Llauberia (reformat fa poc i amb un cost important) per posar-hi un institut. Els veïns entenem que els equipaments socials són necessaris, però és que els dos parcs –molt utilitzats per nens i persones grans– són precisament això: zones verdes socials. La seva destrucció a causa d'una planificació matussera és un malbaratament de diner públic i d'arbrat, cada vegada més necessari, al qual ens oposem del tot. Per això exigim que

es busquin altres espais que no siguin zones verdes socials per a ambdós equipaments.

ANNA SOLER
Barcelona

Desequilibri territorial

■ El panorama polític del país ens dona cada dia l'oportunitat de comentar fets i situacions de gran transcendència, les últimes trepitjant les anteriors. Pensava referir-me al que ha passat en el Parlament Europeu i a la retirada, a càrrec del seu president, David Sassoli, de l'acta de diputat i de la immunitat parlamentària al vicepresident del govern de Catalunya Oriol Junqueras. Creia que a qualsevol persona amb un mínim de criteri democràtic li semblaria inversemblant que ningú, ni que sigui el president del parlament, tingués l'atreviment de prendre-li uns drets que havia adquirit per la decisió lliure i democràtica

dels votants europeus.

La portada del seu diari de diumenge, fent esment de la situació dels milers d'habitants de petits pobles de Catalunya que ja no disposen d'oficines bancàries ni de caixers automàtics i es veuen obligats a fer llargs desplaçaments amb cotxe per fer qualsevol gestió personal o simplement per procurar-se diners en efectiu, em porta a reflexionar sobre el problema de base, que no és altre que la pèrdua de població d'aquests pobles *versus* l'augment de les grans concentracions urbanes. No són tan sols les oficines bancàries les que desapareixen: ho fan també el petit comerç, orfe de clients, els centres culturals i d'esbarjo, els serveis sanitaris bàsics. Em podria estendre, perquè la llista és molt llarga, però la conclusió és molt breu i se'n diu desequilibri poblacional o del territori. Les conseqüències d'aquesta situació són molt greus i tenen una relació directa amb el canvi

climàtic, amb l'abandonament de camps i boscos i l'increment del risc de grans incendis, amb la salut de les persones que hi viuen, especialment les més grans, i amb el futur dels més joves, obligats a fugir d'uns pobles on no troben cap oferta professional. La qüestió és si aquesta situació és irreversible i el futur ens porta, sense remei, a viure amuntegats en grans concentracions urbanes, mentre la resta del país es converteix en un desert de boscos i camps erms. Jo crec que no. Qualsevol govern que tingui al cap la idea d'un país global i equilibrat, legislarà en conseqüència i adoptarà mesures positives –econòmiques, fiscals, de manteniment i creació de serveis públics– que afavoreixin la fixació de les zones rurals i fins i tot la reversió del problema. Si no és així, un dia, dels nostres pobles, només en parlarem en passat.

JOAN PUIG I LLISTUELLA
Dosrius - Canyamars (Maresme)

La frase del dia

“Si Torra perd la condició de diputat, no deixa de ser president”

Roger Torrent, PRESIDENT DEL PARLAMENT

Tribuna

Josep Manel Comajuncosa. Professor d'economia d'Esade-Business School

El pacte verd europeu

En el seu discurs de comiat com a president del BCE, Mario Draghi va assenyalar que les polítiques monetàries expansives que porten anys utilitzant-se cada vegada són menys útils per estimular l'activitat econòmica i que cal complementar-les amb polítiques fiscals expansives. Altres grans bancs centrals de l'economia mundial han expressat una opinió similar.

LES POLÍTIQUES MONETÀRIES no convencionals han estat útils com a mesures extraordinàries per fer front a situacions excepcionals: la gran crisi provocada pel sector financer el 2008-2010 i la crisi del deute públic a la zona euro el període 2010-2012. Un dels avantatges d'aquestes mesures és que fan baixar els tipus d'interès fins a un nivell molt baix, pràcticament zero, i amb això minimitzen el cost d'emetre el deute públic necessari per finançar augments de la despesa pública, és a dir, per fer polítiques fiscals expansives. Aquesta oportunitat ha estat àmpliament utilitzada als Estats Units o al Japó. En canvi, Europa s'hi ha mostrat molt reticent.

IDEALMENT, ELS AUGMENTS de la despesa pública caldria adreçar-los a projectes d'inversió pública que tinguin un impacte positiu sobre la capacitat de creixement de l'economia a mitjà i a llarg termini. El repte més important al qual s'enfronta l'economia global és el plantejat pel canvi climàtic i per la necessitat d'adequar l'economia a aquest nou escenari. Van en augment les veus que demanen un gran pacte verd (*Green New Deal*), és a dir, un pla d'inversió pública per dirigir la transformació cap a una economia més sostenible i respectuosa amb el medi ambient i el clima.

ES TRACTA D'UN REPTE especialment difícil per a Europa i per a la zona euro. Mentre la política monetària la decideix de manera centralitzada el BCE, la política

fiscal és responsabilitat dels governs dels respectius països, cadascun amb la seva agenda i prioritats pròpies. I també amb restriccions diverses, ja que alguns països es troben fortament limitats pels compromisos adquirits en el marc del pacte d'estabilitat que controla el volum del dèficit i de l'endeutament públic de cada país.

ELS PAÏSOS DE LA ZE amb un menor endeutament públic són els que tenen més marge de maniobra per portar a terme polítiques fiscals expansives. És el cas d'Alemanya, Àustria, els Països Baixos i Finlàndia. El Consell Fiscal Europeu del mes de juny passat ja els va aconsellar de moure's en aquesta direcció. Però els països de l'anomenada perifèria tenen menys marge. Per aquesta raó, un pla d'abast europeu, amb finançament i direcció d'abast supranacional, pot resultar un gran ajut. És en aquest context que la Comissió Europea, el desembre passat, va anunciar la posada en marxa d'un pacte verd europeu per a la lluita

“L'objectiu és que l'economia de la UE assoleixi la neutralitat climàtica el 2050. La xifra per assolir l'objectiu és un bilió d'euros, però caldrà dissenyar algun instrument financer per sostenir-lo

contra el canvi climàtic, que té per objectiu aconseguir que l'economia de la Unió Europea assoleixi la neutralitat climàtica l'any 2050.

S'HAN ANUNCIAT les principals línies d'actuació. Un àmbit prioritari és el sector energètic. Cal promoure la seva descarbonització, desenvolupant un sector elèctric basat en les energies renovables, aprofitant millor el gran potencial de l'energia eòlica generada al mar, promouent la digitalització i la interconnexió de tot el sector i impulsant l'eficiència energètica en tots els àmbits.

TAMBÉ EL SECTOR INDUSTRIAL haurà de millorar la seva sostenibilitat. Serà vital una política industrial basada en l'economia circular i una estratègia de productes sostenibles que doni prioritat a la reducció i reutilització de materials al davant del reciclatge. També caldrà descarbonitzar sectors industrials amb un gran consum energètic com són el de l'acer i el del ciment. Altres àmbits d'actuació són la posada en marxa d'un pla de renovació en el sector de la construcció per millorar l'eficiència energètica dels edificis, el desplegament de sistemes més nets de transport públic i privat, la promoció d'una cadena alimentària més sostenible o les mesures per reduir ràpidament la contaminació.

LA PRIMERA XIFRA esmentada per assolir aquests objectius tan ambiciosos ha estat un bilió d'euros. I aquí apareix una gran dificultat. Els pressupostos dels estats difícilment podran mobilitzar una quantitat de diners tan gran. Es poden fer servir institucions ja existents, com el Banc Europeu d'Inversió, però resulta evident que caldrà dissenyar algun instrument financer per sostenir específicament un pla d'aquesta magnitud. Algun tipus de pressupost conjunt de tots els països. I, a Europa, els pressupostos conjunts són sempre una dificultat.

De set en set

Sara Muñoz

Sánchez es frega les mans

Si fos Pedro Sánchez, començaria a ensumar-me una legislatura ben plàcida, si més no pel que fa a l'aprovació de les

qüestions més primordials, com pot ser el pressupost general de l'Estat. Si el suport continuat dels partits independentistes depèn de l'avenç de la taula de diàleg entre els governs catalans i espanyols, i jo presidís La Moncloa, em miraria amb un somriure una mica malèfic la manca d'unitat de l'altre 50% que ha de donar sentit a aquesta taula. Perquè no hi ha millor excusa per no avançar i per encallar el diàleg que espremer les debilitats del contrari. I si a la banda independentista ni tan sols es posen d'acord entre els actors que la integren, com nassos poden pactar una única proposta amb el govern del PSOE i UP. Dilatar la taula veient com els independentistes catalans s'estomaquen entre ells (i ja no parlem del que ens espera quan s'aproximin les eleccions al Parlament) farà que les possibilitats d'avançar es dissolguin com un terròs de sucre. I és donar peu a un escenari que en cap moment posarà contra les cordes el govern espanyol. Ni tan sols li farà pessigolles. I, en paral·lel, els partits independentistes que tenen la clau de la governabilitat (ERC però també EH Bildu) veuran disminuïda la seva influència a l'hemicicle a favor d'una solució que suavitzí el conflicte. El govern català necessita que la voluntat anunciada de pactar una estratègia unitària es consumi sense fissures per poder seure a negociar amb una posició ferma i unitària. I incloure, sense excepcions, tothom que estigui a favor del diàleg, a menys que el que vulgui construir sigui una república tan petita que molts no hi tinguem cabuda.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sense acord sobiranista per iniciar el diàleg amb l'Estat

■ La reunió entre el govern, JxCat, ERC, le CUP, l'ANC i Òmnium només serveix per reafirmar l'amnistia i l'autodeterminació com a objectius ■ No pacten persones, condicions ni garanties de la negociació

Xavier Miró
BARCELONA

La reunió dels partits i entitats independentistes a petició del president Torra per consensuar una posició unitària per abordar el diàleg amb l'Estat, només va servir ahir per reprendre formalment el debat conjunt i per confirmar que tots estan d'acord que l'objectiu darrer de la interlocució amb el govern espanyol ha de ser l'autodeterminació i l'amnistia per als presos i el retorn dels exiliats, un objectiu que fa temps que comparteixen.

De la trobada no en va sortir cap acord sobre les condicions en què ha de tenir lloc el diàleg ni sobre les garanties a exigir al govern espanyol, ni tan sols sobre les possibles persones del govern català encarregades de seure a la taula. Si bé tothom excepte la CUP va celebrar la reunió com un punt de partida per enfilars el diàleg amb el nou govern de Pedro Sánchez, els anticapitalistes i JxCat van plantejar més aviat retrets i dubtes sobre la mesa entre governs pactada per ERC amb el PSOE i el PSC en el marc de l'acord d'investidura del president espanyol. Després de la reunió d'ahir a la tarda al Palau de

Els representants del govern, JxCat, l'ANC i Òmnium (al fons), en el moment d'entrar a la trobada a Palau ■ ACN

la Generalitat, JxCat venia a dir que Torra ha redreçat amb una reunió de tots els actors independentistes el que considera un mal inici d'ERC plantejant en solitari la negociació amb el PSOE. I la CUP deixava clar que dona poc valor a la taula de diàleg intergovernamental pactada per republicans i socialistes perquè els assoliments estaran limitats pel marc constitucional.

L'exconsellera i ara regidora de JxCat Elsa Art-

La frase

“Cal l'espai entre forces sobiranistes per dotar de garanties i condicions el diàleg amb l'Estat”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

di va demanar no generar falses expectatives perquè Sánchez ja va reconèixer el conflicte polític a Pedralbes i des d'aleshores

no s'ha avançat gens i va advertir del risc de “perdre el temps” o de “tirar la pilota cap endavant” perquè “potser no sabem com avançar”. JxCat només avalarà la mesa de diàleg, conclouia, si s'avança cap a l'exercici de l'autodeterminació i l'amnistia, i admetia que la reunió havia servit només per reflexionar conjuntament sobre les condicions i objectius del diàleg.

Per la CUP, la futura taula de diàleg entre go-

vern “no és un marc de resolució del conflicte” sinó un marc de diàleg “entre dos governs fruit d'un acord d'investidura entre ERC i PSOE”, en paraules del diputat Carles Riera, que va reafirmar que no hi haurà autodeterminació si no es força l'Estat amb mobilització i “nivells de desobediència” com els de l'1-O, el 3-O i les jornades de protesta per la sentència del Suprem. Tot i celebrar que l'independentisme repregui el diàleg per

trobar una estratègia unitària, el vicepresident de l'ANC, Pep Cruanyes, va compartir la diagnosi de la CUP que només la desobediència permetrà arribar a la independència. L'ANC, però, vol donar una oportunitat de diàleg al govern tot i ser escèptica sobre els fruits que pugui donar.

Les valoracions més positives van arribar d'ERC i del govern. La republicana Marta Vilalta defensa que la trobada d'ahir és el primer pas imprescindible perquè l'independentisme consensuï un nou full de ruta malgrat els “diferents matisos” i les dificultats entre els partits per posar-se d'acord “en el com, en els passos a seguir”. La portaveu del govern català, Meritxell Budó, considera un “bon símptoma” que partits i entitats es retrobessin ahir en una mateixa taula i compartissin l'exercici de l'autodeterminació i la reivindicació de l'amnistia com a objectius del diàleg amb l'Estat: “Si la reunió amb Sánchez s'acaba produint de manera immediata, Torra ja té el consens dels grups” a l'entorn d'aquestes dues qüestions.

El retret d'Òmnium

En vista de la previsible divergència de punts de vista expressada pels diferents actors al final de la trobada, Òmnium es va limitar a constatar a través de Twitter que hi havia assistit i va defugir fer declaracions en considerar contraproduent l'exposició pública de les converses i “imprescindible” la “discreció” per assolir una estratègia unitària avui inexistente entre les forces independentistes. ■

Nou intent per obrir les delegacions suspeses

J.A.
BARCELONA

L'executiu català va aprovar ahir els nous decrets, aprofitant la constitució del nou govern a Espanya, per posar en marxa de nou les delegacions exteriors a l'Argentina, Mèxic i Tunísia, que el Tribunal Superior de Justícia (TSJC) va

suspendre cautelarment el 27 de novembre. El tribunal va acceptar la sol·licitud per deixar sense efecte els decrets del juny atenent a les demandes del Ministeri d'Afers Exteriors de Josep Borrell, que en un recurs presentat a l'octubre argumentava que eren nocives per als interessos de l'Estat, ja que

podien causar danys irreparables per a la imatge i la política exterior d'Espanya, a més de suposar una deslleialtat institucional, entre d'altres.

El conseller d'Acció Exteriors, Alfred Bosch, va assegurar aleshores que recorrerien la decisió i ahir la portaveu del govern, Meritxell Budó, va

Bosch, en una reunió, amb els delegats a l'exterior ■ J.A.

explicar que es tornaven a aprovar els decrets que “actualitzen les funcions de cadascuna” tal com reflectia la sentència del TSJC. La consellera hi va afegir que una de les “competències, obligacions i responsabilitats” del govern era projectar Catalunya al món com “fan altres comunitats autònomes”, lamentant que en aquests altres casos “no es qüestiona”. A l'octubre l'executiu va nomenar David Poudevida, Lleir Daban i Ahmed Benallal com a delegats a l'Argentina, Mèxic i Tunísia, respectivament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern ja preveu l'escenari electoral si inhabiliten Torra

■ Budó ho admet si es compleixen els supòsits d'una sentència ferma del Suprem, el Parlament l'accepta i no surt cap candidat per investir ■ L'informe jurídic de la Generalitat avala el president

Jordi Alemany
BARCELONA

El govern de la Generalitat, en la línia que va expressar al matí en una entrevista a Ràdio 4 el president Quim Torra, ja inclou en els escenaris de futur la convocatòria d'eleccions si el Tribunal Suprem (TS), en sentència ferma, ratifica la del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i acaba inhabilitant el president. Així ho va expressar ahir la portaveu de l'executiu i consellera de Presidència, Meritxell Budó, que va deixar clar que és només un possible escenari, perquè actualment estan en la fase del "termini

legal per presentar el recurs de cassació" contra la sentència del TSJC del 19 de desembre –que expira al febrer–, en què el condemna a un any i sis mesos d'inhabilitació. Fins a quatre vegades va descriure el mecanisme que pot acabar amb la convocatòria electoral, deixant clar que primer s'han de complir els supòsits que no prosperi el recurs de cassació, que hi hagi sentència ferma del TS i que el Parlament rebí la instrucció del TSJC i es pronunciï acatant-la o no. Si l'accepta començaran els mecanismes reglats perquè en deu dies es presenti una proposta de candidat i en dos mesos es con-

Començament de la reunió de l'executiu del govern de Catalunya ahir al matí al Palau de la Generalitat ■ RUBÉN MORENO/ GENERALITAT DE CATALUNYA

voqui un ple d'investidura. Si finalment tot això no prospera, s'anirà a "una convocatòria directa d'eleccions".

L'endemà que la mesa del Parlament va avalar l'informe dels lletrats per presentar un recurs al TS a la decisió de la Junta Electoral Central (JEC) d'inhabilitar a Torra, Budó també va donar a conèixer que l'informe del gabinet jurídic de la Generalitat, signat pel seu director, Francesc Esteve, referma en el càrrec el president perquè s'entén que l'acord de la JEC del 3 de gener de 2020 no pot introduir una causa de destitució que "no existeixi en el marc estatutari i legal aplicable". I hi afegeix que en el cas de sentència ferma podria continuar sent president encara que perdés l'acta de diputat.

El PP i Vox van anunciar que es querellaran per desobediència contra el president del Parlament, Roger Torrent, i els membres de la mesa, i els populars també contra Torra per "usurpació de funcions". ■

Maria J. Pastor Santana

Maria Pastor Santana, nova degana del Col·legi d'Advocats de Mataró

És la primera degana en els 152 anys d'història del Col·legi

També s'han escollit els càrrecs de secretària, tesorera, diputada quarta i diputada cinquena

Maria Pastor Santana ha estat escollida nova degana de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Mataró. Pastor substitueix Julio J. Naveira, qui ha estat degà durant dos mandats, des del gener del 2012 fins al gener del 2020.

Maria Pastor Santana va cursar els tres primers anys de dret a la Universitat Abat Oliba, es va llicenciar en Dret per la Universitat de Barcelona i exerceix des de l'any 1995 amb despatx professional propi. Especialitzada en dret civil, mercantil i penal, s'ha format en altres àmbits especials, com gestió de patrimonis, dret de circulació, protecció de dades, violència de gènere, igualtat i relacions institucionals.

Pastor va ser escollida superant en les eleccions del dia 20 de desembre del 2019 les altres dues candidates, Patricia Miranda i Montserrat Bonamusa.

Maria Pastor assumeix la màxima responsabilitat a l'ICAMAT amb l'objectiu principal de fomentar la igualtat i la formació en el món de l'advocacia i millorar la consideració del torn d'ofici que, com a servei públic, presten les advocades i els advocats a la ciutadania.

Actualment, Mataró té 650 advocats col·legiats, 343 dels quals són residents al partit judicial de la capital del Maresme i, d'aquests, 225 adscrits als diferents torns d'ofici.

La Junta de Govern del Col·legi d'Advocats es renova parcialment cada dos anys i en aquestes eleccions, pel que fa a la secretaria, Susana Romero serà qui ocuparà el càrrec, que fins ara ocupava la nova degana, Maria Pastor; pel que fa al càrrec de tesorera, Elisenda Ferrer ha estat l'escollida per substituir Antoni Acosta, i com a diputades quarta i cinquena van resultar escollides Marta Julià i Marta Roca, respectivament, que substitueixen M. Dolores Fernández i Montserrat Bonamusa.

Maria Pastor prendrà possessió del càrrec de degana el dia 20 de gener, a les 12 hores, a la Sala d'Actes del Col·legi d'Advocats de Mataró juntament amb la resta de la nova Junta de Govern, acte que serà obert per a tots professionals del dret i la ciutadania.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sànchez i Cuixart obtenen el primer permís, de 48 hores

■ No es farà públic els dies que surten ■ El Constitucional avala la presó preventiva contra l'expresident de l'ANC

Redacció
BARCELONA

El Servei de Classificació de la Generalitat va resoldre ahir favorablement sobre la proposta de permís de 48 hores formulada per la junta de tractament de la presó de Lledoners per a Jordi Sànchez i Jordi Cuixart. Segons va informar la secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Victima del Departament de Justícia, no es faran públics els dies en què es produeixin les sortides dels dos presos per protegir la seva intimitat.

Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, durant una roda de premsa l'any 2017 ■ ANDREU PUIG

Aquest serà el primer permís de què gaudiran Sànchez i Cuixart, que estan a la presó des del 16 d'octu-

bre del 2017, un cop van ser classificats en segon grau, ja que des d'aquest dimarts han complert una

quarta part de la condemna.

La proposta de permisos correspon a les juntes de tractament, que valoren cada supòsit en funció de la seva evolució. Són els interns els que els demanen directament. Si el permís és de tres a set dies se n'ocupa el jutjat de vigilància penitenciària i no la Generalitat, que decideix si són de 48 hores.

Aval del Constitucional

D'altra banda, el Tribunal Constitucional va avalar per majoria ahir la decisió del Suprem de mantenir en presó preventiva Sànchez i de negar-li el permís perquè anés al Parlament a defensar la seva candidatura per ser investit com a president el març del 2018. La decisió, però, no va ser unànime i els magistrats Juan Antonio Xiol i Fernando Valdés van discrepar i van anunciar la seva decisió de fer un vot particular. També avala la presó preventiva per a l'expresidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell. ■

Junqueras denuncia que el Suprem ha desobeït el TJUE

■ Reclama a la sala penal que presenti una nova qüestió prejudicial

T.Dalmau
BARCELONA

L'advocat d'Oriol Junqueras, Andreu Van den Eyende, ha presentat un recurs de súplica al Tribunal Suprem en què denuncia que la sala penal, presidida per Manuel Marchena, no ha respectat els criteris d'immunitat definits pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). El recurs fa referència a la resolució del Tribunal Suprem del passat 9 de gener que no reconeix la immunitat de Junqueras i el manté emprisonat.

En el seu escrit, Van den Eyende recorda que el

TJUE va deixar clar que Junqueras gaudeix d'immunitat des del moment en què va ser elegit eurodiputat i que tenia dret de sortir de la presó per anar a prendre possessió del càrrec a l'Eurocambra. En aquest sentit, el recurs de súplica sosté que la sala del Tribunal Suprem "no pot reinterpretar la interpretació del TJUE sinó que ha d'aplicar la seva sentència". L'escrit demana al Tribunal Suprem que revoqui la seva resolució i reconegui que Junqueras gaudeix d'immunitat i que s'han vulnerat els seus drets. També reclama a l'alt tribunal espanyol que plantegi una nova qüestió prejudicial al TJUE perquè aclareixi si el Suprem podia condemnar Junqueras sense demanar un suplicatori a l'Eurocambra. ■

CAL
MOSSO
restaurant

Calçotades de veritat

Un racó amb encant al costat del Monestir de Santes Creus

Ruta del Cister

Obert entre setmana amb reserva prèvia

Per a més informació, visita el nostre web: restaurantcalmosso.com

Per a reserves, truqueu al 977 638 484 o 696 964 363

ESTUDIS D'HOTELERIA I TURISME CETT S.A.

Can Marçet, 36-38

Convocatòria de Junta General Ordinària

Mitjançant acord del consell d'administració de la societat Estudis d'Hoteleria i Turisme CETT, S.A., de 19 de desembre de 2019, es convoca els senyors accionistes a la Junta General Ordinària que es celebrarà a Barcelona, av. Can Marçet, 36-38, el dia 25 de març de 2020, a les 13 hores en primera convocatòria, i si escau, el dia següent 26 de març de 2020, als mateixos lloc i hora, amb el següent

ORDRE DEL DIA

Primer: Aprovar, si escau, els comptes anuals de l'exercici 2018/2019 (1.10.2018 al 30.9.2019) i proposta de distribució de resultats.

Segon: Aprovar, si escau, la gestió social dels administradors.

Tercer: Torn obert de paraules.

Per a l'assistència a la junta els accionistes hauran de complir els requisits legals i estatutaris. Es recorda als senyors accionistes el seu dret a obtenir de forma immediata i gratuïta els documents que han de ser sotmesos a aprovació.

Barcelona, 13 de gener de 2020. El president del consell d'administració, Miguel Alsius Juriol.

119144-12230370

18 1025-1220840

Ajuntament de Sant Adrià de Besòs

EDICTE

Informació pública de l'aprovació inicial de la modificació puntual del Pla general metropolità per a la regulació dels habitatges d'ús turístic a Sant Adrià de Besòs

El Ple de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, en sessió ordinària de data 23 de desembre de 2019, va aprovar els acords següents:

"1. Aprovar inicialment la modificació del Pla general metropolità per a la regulació dels habitatges d'ús turístic a Sant Adrià de Besòs.

2. Sotmetre a informació pública, per un termini d'un mes, el document de modificació de planejament, mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en dos dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i a la web municipal.

3. Sol·licitar informes als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials i concedir audiència als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confini amb el del municipi que és objecte del pla.

4. La suspensió de l'atorgament i tramitació de llicències i comunicacions prèvies d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions destinades a habitatge d'ús turístic dins l'àmbit de tot el terme municipal, la instal·lació d'activitat d'habitatge d'ús turístic compresa en l'àmbit esmentat que s'estableixin en una edificació preexistent destinada a uns usos diferents, de qualsevol procediment d'intervenció d'activitat d'habitatge d'ús turístic compresa en l'àmbit esmentat inclos el de comunicació prèvia, i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial.

La suspensió fa referència a la superfície que s'inclou en l'àmbit de tot el terme municipal, segons s'identifica en el plànol annex.

Aquesta suspensió de llicències es publicarà al BOP.

Els efectes de la suspensió de llicències duraran un any a partir de la publicació.

La Comissió Informativa de Territori actuarà com a Comissió de Seguiment d'aquest acord.

Facultar indistintament l'alcalde i la regidora delegada perquè realitzin tants actes i gestions com calguin per executar el present acord.

5. Notificar aquest acord al Consorci del Besòs."

Es sotmet a informació pública, pel termini d'un mes, l'acord esmentat als efectes previstos en l'article 85 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Per a la seva consulta, l'expedient d'Urbanisme núm. 2/2019 de modificació del Pla general metropolità per a la regulació dels habitatges d'ús turístic a Sant Adrià de Besòs es troba a disposició de qualsevol persona interessada al Servei de Territori (planta quarta de l'edifici consistorial) de dilluns a divendres de les 9 del matí fins a la 1 del migdia.

Sant Adrià de Besòs, 30 de desembre de 2019

La regidora de Territori

Ruth Soto i García

#CATALUNYALLIBERTAT

Comitè de conciliació per valorar l'entrada de Junts al grup dels Verds/ALE

- Riba proposa aquest òrgan per negociar l'admissió de Puigdemont i Comín
- Belgues i alemanys són els més reticents per la seva relació amb l'N-VA

Natàlia Segura Raventós

Estrasburg

La cúpula dels ecologistes al Parlament Europeu no tanca de moment la porta a Carles Puigdemont i Toni Comín al seu grup. Malgrat les reticències dels líders, la direcció de la quarta família política europea amb més pes a la cambra va acceptar ahir crear un comitè de conciliació per negociar l'entrada dels eurodiputats de Junts. Està convocat per la setmana vinent i en formaran part dos eurodiputats verds i dos de l'Aliança Lliure Europea, l'agrupació de partits sobiranistes on s'integra Esquerra Republicana. Precisament, la seva eurodiputada Diana Riba és qui va fer la proposta de crear el comitè per reduir les discrepàncies entre els dos socis europarlamentaris. Cadascun encara ha de nomenar els negociadors, però Riba serà segur en l'equip de l'ALE. Els republicans van prometre a finals de desembre que ajudarien Puigdemont i Comín a entrar al grup.

La direcció, on hi ha l'eurodiputat dels comuns, Ernest Urtasun, és la més reticent. Belgues i

Comín, Puigdemont i Riba, dilluns passat ■ ACN

Picabaralla entre Puigdemont i el PP

Puigdemont i Comín van protagonitzar ahir un enfrontament amb el PP en el ple del Parlament Europeu pel referèndum. En un debat sobre la inclusió dels ciutadans en la política europea, el líder de JxCat va mantenir una picabaralla amb l'eurodiputada del PP Dolors Montserrat pel

cas de l'1-O. A més, l'exministra li va recriminar que fins ahir no hagués acceptat torns de rèplica acusant-lo de manca de diàleg. Puigdemont li va respondre per correu electrònic, amb una còpia als més de 700 eurodiputats, proposant-li de fer un debat sobre Catalunya en el ple.

alemanys són el bloc opositor a l'entrada del líder de Junts per Catalunya, segons fonts del grup. Especialment crític és el co-

president dels Verds, Philippe Lamberts, que veu problemàtica la seva proximitat amb els nacionalistes flamencs de l'N-VA,

que comparteixen família política amb Vox. Aquestes fonts també assenyalen recels entre els verds alemanys de Ska Keller, mentre que els ecologistes francesos, la tercera delegació amb més poder dins el grup, estaria més oberta a estudiar el seu fitxatge.

I és que els eurodiputats ecologistes temen que el Brexit i els canvis al PP Europeu els releguin a ser la sisena força política. Amb la marxa dels britànics perden 11 dels 74 eurodiputats. A més, una possible entrada del partit de Viktor Orban, Fidez, al grup dels Conservadors i Reformistes Europeus podria fer perillar el seu pes a l'eurocambra. Amb Puigdemont i Comín, i Clara Ponsatí al febrer, guanyarien tres escons més que podrien ser clau si competeixen per pocs membres. Si els va de més, també podrien optar per acceptar els populistes del Moviment 5 Stelle, 14 eurodiputats que el grup no ha vist amb bons ulls perquè van compartir govern a Itàlia amb els ultres de la Lega. Hauran de calibrar quina incorporació té un menor cost polític per al corrent ecologista en auge a Europa en l'últim any. ■

Puigdemont manté que Llarena és incompetent

Redacció
BARCELONA

L'expresident Carles Puigdemont ha demanat al jutge Pablo Llarena que revocui la interlocutòria en què demana al Parlament Europeu que aixequi la seva immunitat com a eurodiputat perquè, al seu parer, no té la competència

per investigar-lo i, per tant, tampoc per demanar el suplicatori.

En el seu recurs, Puigdemont impugna les interlocutòries en les quals el magistrat, tot i que mantenia la seva euroordre, sol·licitava a l'Eurocambra el suplicatori per poder fer-la operativa, al temps que li negava la im-

munitat a Espanya, on sí que podria ser detingut. Per Puigdemont, Llarena mai ha estat competent per investigar-lo, però ho és menys ara atès que ell va renunciar a la seva acta de diputat al Parlament per poder exercir com a eurodiputat el passat 8 de gener, com el seu exconseller Toni Comín, de mane-

ra que en la causa no hi ha "cap persona que ostenti càrrec públic que pugui comportar cap tipus d'aforament".

Sol·licita que anul·li les recents interlocutòries, es declari incompetent i remeti les actuacions al jutjat d'instrucció de Barcelona que per torn de repartiment correspongui. Ara bé, proposa que, si el magistrat té dubtes, plantegi una qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) perquè determini si el TS té competència sobre els eurodiputats. ■

Corchero ret un homenatge al pare amb 'Absències' al Mercat de les Flors

Ballar a l'edat que el pare va morir

J. Bordes
BARCELONA

Quan el pare d'Andrés Corchero va morir, als 62 anys, el ballarí era fora i no el va poder acomiadar com hauria volgut. Va ser el 1989 i encara se'n plany. Ara ha volgut tancar el cercle amb *Absències*. No és fortuït: ell està a punt de superar l'edat, 62 anys, en què va morir el seu pare. El ballarí intervé al solo amb el seu equip artístic habitual i el suport puntual de la seva filla. *Absències* es podrà veure des d'avui i fins dissabte al Mercat de les Flors.

Aquest és el segon treball d'aproximació a la mort del pare, ja que el 1995 ja va presentar *Camí de silenci*, des d'un lloc més esperançador. Corchero, amb una dansa espiritual d'escolta amb l'entorn (arran de la seva etapa japonesa), transmet intensitat amb el seu moviment aparentment pausat: "Per dins va molt ràpid", adverteix.

Un instant de la coreografia d'*'Absències'*, d'Andrés Corchero ■ PEP DAUDÉ

Diumenge Corchero proposa recordar Joan Saura: "Era com si fos el meu germà." *La música del teu nom* serà una improvisació com la que feien, fa dècades, Saura amb els músics Agustí Fernández i Liba Villavecchia i Corchero al moviment.

Ara es completa amb Nuno Rebelo. Sense fixar cap estructura, permetran que la improvisació aflori i que, en la mesura del que sigui possible, l'ànima de Saura (compositor que va treballar per a molts coreògrafs catalans i va morir el 2012) els acompanyi. ■

Crítica teatre

Jordi Bordes

Saltar al buit... i volar

Feísima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel I
Companyia: La Calòrica
Dissabte, 11 de gener (fins al 31), al Lliure de Gràcia.

Era un treball de carreta fet amb els arrellegats (aquells que no van córrer per fer equip amb els amics de carrera). Aquella barreja ha resultat ser, probablement, l'èxit de la fórmula. *Feísima enfermedad...* va saltar al Versus i, arran de la llarga estada (avui inconcebible; més de dos mesos, asseguren), van crear companyia: La Calòrica. Ara, una dècada després, han tor-

nat a repetir l'aventura, tensant el text, i sentint el buit per segona vegada: reprenen una peça que ha esdevingut mítica d'un grup que es reconeix per *Fairfly* i *Els ocells*, per exemple. Han agafat el cavall que deuria clamar Ricard III a canvi del seu regnat, han saltat al buit i han vist que l'invent vola com en el primer dia. De fet, el públic ja s'entrega al seu talent des de la primera imatge de postal. Passin, i disfrutin-ho.

Al Versus, les bales de palla dominaven l'espai i el joc de transformar la cort dels Reis Catòlics en una cort de porcs ajudava a do-

nar el contrast entre la corona ibèrica i la de Felip el Bell, vingut dels Països Baixos. Tot ben grotesc, amb una inquietant semblança a la veritat. Ara, la mida del llit és *king size*, hi ha un retaule que s'obre i enamora per la seva fatalitat còmica. La farsa va ràpida com un tret. L'ambició d'Isabel que el seu imperi governi el món a la manera que ella ha disposat es veu frustrada en el seu mateix llit de mort. Com més alt se situa la reina per apropar-se al seu ideal de corona (deixar-ho tot "*atado y bien atado*"), més alta és la seva hecatombe. Mentre ella cau, La Calòrica vola. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous, de 8 del matí a 3 de la tarda, i divendres de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre d'interpretació de l'Orde del Temple
Gardeny

CASTELL TEMPLER DE GARDENY

Turó de Gardeny, s/n de Lleida

Tots els caps de setmana i festius, de 10 a 2/4 de 2 del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

EPODERMIS
de Carol López amb David Planas i Glòria Sirvent

Sala La Planeta de Girona, divendres 31 de gener i dissabte 1 de febrer, a 2/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 14 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

2x1 LIMITADA

CENTRE DE VISITANTS DE L'ESTANY

Plaça del Monestir, 4 de l'Estany (Moianès)
Més informació: www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

VOLEM (SI VOLEM)

Carles Beltrán, Namina i Lali Barenys

Teatre Casino Lagosterenc de Lagostera, diumenge 2 de febrer, a les 6 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SPAR CITYLIFT GIRONA - ARKA GDYNIA

Pavelló de Girona Fontajau, dijous 23 de gener, a 1/4 de 9 del vespre

OFERTA LIMITADA
2 entrades gratuïtes per targeta

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13 de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

PACK RELAX PIRINEU OSCA

ESCAPADA ★★★★★ A L'HOTEL PALACIO DEL OBISPO

Plaza Coreche, 2 de Graus (Osca)
El paquet inclou:
3 nits d'allotjament + esmorzar + 1 h SPA privat per a 2 pers. + visita celler Tast de vi per a 2 pers. + 1 dinar de tapes per a 2 pers. a la cafeteria restaurant Casa del Baró
De diumenge a dijous (subjecte a disponibilitat)

OFERTA LIMITADA
Preu: 229 euros per 2 persones

Per a reserves, cal trucar al telèfon 974 545 900. Cal identificar-se com a subscriptor d'El Punt Avui en el moment de fer la reserva i presentar la targeta

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat